

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XLIII. De Vitaliani Tyrannide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

πάρρητα τῆς ἰσορείας τυγχάνειν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, πάνυ μὲν ὄω χρεῖωδῃ καὶ σιωπηρικῇ, διὰ τὸ τοῦ ἑλλήνων ἰσομοιογράφου, ἐθελοκακῆν ὡς τὴν ἀκρίβειαν. Ἰωάννη δ' ἐ καὶ ἐπὶ τῷ λαπὸ μῦθῳ τῆς ἀναστασίας πρᾶξων.

Ab instituto Historiæ Ecclesiasticæ aliena esse: quin potius utilissima ac profusus necessaria, propterea quod gentiles historiæ scriptores accuratam rerum cognitionem de industria obscurare nituntur. Verùm ad reliqua Anastasii gesta jam redeamus.

Κεφ. μδ.

Περί τῆς χρυσοτελείας.

ΤΑ μὲν ὄω λελεγμῆρα, βασιλικῶς τῷ ἀναστασίῳ κατῶρθετο. ὡς πρᾶξε ὁ τῶν οὐκ ἀξία, τὴν τε καλουμένην χρυσοτελείαν ἐπινοήσας, καὶ ἀπεμπολήσας τὴν στρατιωτικὴν δαπάνην μὲν τῆς σιωπηλῶν ἐς τὸ βαρύτερον. ὡς εἶλε ὁ καὶ τῶν φόρων ἐσπράξιν ἐκ τῶν βουλευτηρίων, τοῦ καλουμένου βίνδικας ἐφ' ἐκάστη πόλει ὡς βαλλόμενον, ἐσηγήσθη φασμαεῖνου ἔσθρου, τὴν κορυφαίαν διέποντο τῶν δεχῶν, ὅν οἱ πάλαι ὑπαρχον τῆς αὐτῆς ἐκάλου. ὅθεν κατὰ πολὺ οἱ τε φοροὶ διερρύησαν, ἄτε ἀπὸ τῶν πόλεων διέπεσαν. ἐν τοῖς λαδικώμασι γὰρ τῶν πόλεων, οἱ διπατεῖσαι ὡς ὁ ἐν ἐνεγράφοις, ἐκάστης πόλεως τοῦ ἐν τοῖς βουλευτηρίοις αὐτῆς συγκλήτου ἰνὸν ἐχούσης τε καὶ οὐκ ἔμμενης.

CAP. XLII.

De auraria pensione.

EA quidem quæ superius commemoravi, præclare & pro Imperatoria majestate ab Anastasio gesta sunt. Idem tamen quædam egit, Prioribus illis minime respondentia. Nam & Chrysoteliam, id est, auri collationem excogitavit, & militarem sumptum gravissimo pretio taxavit in damnum Provincialium. Præterea tributorum exactio ademit Curiis civitatum, institutis per singulas urbes vindicibus quos vocant, impulsu, ut ajunt, Marini Syri, qui supremam omnium dignitatem gerebat, quam antiqui præfecturam prætorii appellabant. Ex quo factum est ut maxima ex parte, tum tributa interciderent, tum civitatum decus imminueretur. Nam antiquitus in albo singularum urbium nobilissimi quique adscripti erant, cum unaquæque civitas eos qui in Curiam erant relati, instar senatus ejusdem haberet.

Κεφ. μγ'.

Περί τῆς τυραννίδος βιταλιανῆς.

ΤΥΡΑΝΝΕΪ τὸν ἀναστάσιον βιταλιανὸς θράξ γενέσθαι, ὅς τὴν τε θράκην καὶ μυσίαν μέγιστος ὄδυσσος καὶ ἀγχιάλου δηώσας, ἐπὶ τῷ βασιλεῖ ἠπέθετο, πλὴν τῶν ἀσάβηκτον ἔχων οὐνικῶν ἐθνῶν ὅσων ἰσάπιν ἰσάνθησαν ὡς ἐπομφὴν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τῶν οἰκείων ὡς ὁδοθεῖς ὁ ὑπάπιν ὡς ὡς ἡλωλύτῳ τε μεγάλων ἀφείσθη κύριλλον τῶν ἰσπερατόσας ἐγγχεῖται, καὶ πρῶτα μὲν τῆς μάχης ἀγχισμῶν γυμνῆς, εἶτα καὶ πολλὰς τροπὰς δεξάμενης, ἐν τε τοῖς διώξεσι καὶ ταῖς ὑπαγωγαῖς, καὶ ἔκυριλλον τὸ πλέον ἐγκηκόσθαι ἰσπερατόσας παλινδωξίς γεγενῆσθαι, ἐθελοκακῆσαν τῶν τῶν στρατιωτῶν. καὶ ἔτω τὸν κύριλλον ἐκ τῆς ὄδυσσος παρέλιψεν ὁ βιταλιανὸς

CAP. XLIII.

De Vitaliani Tyrannide.

PORRO adversus Anastasium Vitalianus insurrexit, ortus ex Thracia. Qui cum Thraciam ac Mœsiam usque ad Odessum atque Anchialum urbes vastasset, ad regiam urbem contendit, innumerabilem ducens multitudinem gentium Hunnicarum. Contra hunc missus est ab Imperatore Hypatius. Qui cum à suis proditus, vivus in potestatem hostium venisset, & ingenti pretio post modum redemptus esset, totius belli administratio Cyrillo commissa est. Ac primum quidem, prælio ancipiti pugnatum. Deinde cum varias vicissitudines habuisset pugna, tam in persequendo, quam pedem referendo, & Cyrillus superior fuisset; repente impetu facto hostes irruere cæperunt, militibus Romanis sponte terga vertentibus. Hoc modo Vitalianus Cyrillum in urbe Odessa

cepit : Et cuncta igni ac ferro devastans , usque ad Sycas pervenit , nihil aliud meditans quam ut urbem regiam caperet , & Imperium occuparet . Sycis ergo cum Vitalianus tabernaculum suum fixisset , Marinus Syrus cuius supra mentionem feci , cum navibus copiis ab Imperatore missus est contra illum pugnaturus . Ambo igitur exercitus sibi invicem oppositi steterunt : alter a tergo Sycas habens , alter Constantinopolim . Ac primo quidem quasi pactis induciis quieverunt . Deinde post aliquot excursus & missilium utrimque iactus , navali pugna acriter commissi circa loca , quae dicuntur Bytharia , Vitalianus conversa puppe , fugam arripuit , cum multos e suo exercitu amisisset . Idem factum est ab iis , qui partes illius sequebantur , tanta cum celeritate , ut postridie nemo ex hostibus circa Anaplum aut ad ipsam urbem Regiam repertus sit . Posthac Vitalianus , ut ajunt , aliquanto temporis spatio in urbe Anchialo commoratus , quiete se continuit . Alia praeter ea Hunnorum gens , Caspiae portas transgressa , in provincias Imperii Romani incursionem fecit . Per idem tempus Rhodus nocte intempesta , ingenti terrae motu jam tertium concussa est .

Α καὶ μέγχε τῶν καλεμένων συκῶν τὴν ἐκείνην ἐποίησατο, πάντα δηῶν, πάντα περιπολεῖν ἔδεν ἕτερον ταῖς Φαυλασίαις ἔχων, ἢ καὶ τὴν πόλιν ἀνὴν ἐξελεῖν, καὶ τῆ βασιλείας κρατῆσαι. ἐν συκαῖς ὅ αὐτῆ (κηνησαμένους, εὐλαε) πρὸς τὴ βασιλέως μαρῶν ὡς σὺν ἑσπερῶν ἐμνήσθημεν, μὴ νῆπτα στρατὸν περιλήψων τῶ βίβαλιανῶ. συνήτην ἐν ἀμφῶ τῶ στρατῶ ὁ μὲν ἐπὶ τῶ ῥύμναν τὰς συκάς, ὁ δὲ, τὴν κωνσταντινέπολιν ἔχων, καὶ πρῶτον μὲν ἀνεκώχενον. εἶτα μὴ ὀδύνη πλεῖς καὶ ὀδύ ἀκροβολισμὸς μετὰ τῶν ῥυοῖν στρατοπέδων, ναυμαχίας κατῆρξεν, τῆ σάσης πρὸ τῶ καλεμένου βυθάρια, ὁ μὲν τῶ ῥορπάδῶν τῶ ῥύμναν κρησάμην ὁ βίβαλιανῶς, τὰ πολλὰ τῶ δυνάμεις ὀμβάλων. φύγῃσι ὅ καὶ οἱ ἀμφὺ αὐτῶν ἐπὶ τάχιστα, ὡς μηδένα πολέμιον ἀνατῶν ἐπὶ πρὸ τῶν ἀνάπην, ἢ πρὸ τῶν πόλιν αὐτῶν εὐρεθῆναι. φασὶ δὲ ἐν τῶν βίβαλιανῶν ὁ ἀρχιάλῳ τινὰ χρόνον διαρίψαι, τὴν ἰσχυρὰ ἀγοῖα. ἐπίδραμε ὅ καὶ ἕτερον γένῳ ἐπὶ κόν, περαρωθῆν τὰς κατὰ τῶ ῥυοῖν πρὸ τῶν πρῶτον, ὡς ἐπὶ τῶν σεισμῶν ἐξαίστων ἀνατῶν αὐτῶν χρόνοις ὁ ῥόδῳ, τρίτον ἐκείνῳ πρὸ τῶ, ἀσὲ τῶ νυκτῶν.

CAP. XLIV.

Quomodo ingens seditio in populo excitata sit, cum Anastasius in hymno trifagio has voces addere voluisset: Qui crucifixus es pro nobis. Quod metuens Anastasius, simulatione usus, statim plebis animos commutavit. Item de obitu ejusdem Anastasii.

CONSTANTINOPOLI verò, cum Imperator in hymno Trifagio has voces adjicere voluisset: Qui crucifixus es pro nobis: gravissima seditio exorta est, perinde quasi Christiana religio funditus everteretur. Hujus seditionis principem atque auctorem fuisse Macedonium & Clerum urbis Constantinopolitanae, scribit Severus in Epistola ad Sotericum. Quam quidem Epistolam scripsit, cum nondum Episcopatum adeptus esset, sed in urbe Regia adhuc moraretur, eo scilicet tempore, quo una cum aliis pluribus, ut supra retulimus, ex fuo Monasterio ejectus est. Ob hanc autem calumniam, praeter alias causas quas antea commemoravi, Macedonium sede sua expulsum fuisse existimo. Hanc igitur

Κεφ. μδ.

Ὁι ἀναστάσιον ἐν τῶ τριταγίῳ ἤματι τὸ, ὁ σαυρωθῆν ἡμᾶς βυλιανῶς προσηύχαι, ἡσῆς ἐν τῶ ὀμίῳ ἐ τῶ χῆ ῥύμναν ὕπὲρ φοβηθῆς, ὡς κελῶν μὲν τῶ πρῶτον, ταχὺ τὰς γῆμας, ὅ δῆμι μὲν βαλι. καὶ ὡς θανάτῳ ἀναστάσιου.

Α Νὰ ὅ τῶ βυθάρια, προσηύχαι ὁ βασιλέως ἐν τῶ τριταγίῳ βυλιανῶν πρῶτον σαυρῶ τὸ, ὁ σαυρωθῆς δι ἡμᾶς, μετῆς τῶ σῆς γέγονεν, ὡς τὰ μάλιστα τῆς κρησῆς θρησκείας ἀθελῆμένης ἡς δεχθῆν καὶ πρῶτον ἡ γῆμας τὸν μακεδόνιον, καὶ τὸν πρῶτον κλήρον, (ὁ πρῶτος φησὶ πρὸς σωτήρησον γῆμας, ἔπω μὲν ἰεραπκῆς τέτυκκα, θρόνῳ, ἐπὶ ὅ τῆς βασιλείας διατῶ μὲν, ἔτε πρῶτον αὐτῶν, ὡς μοι λέλεκ), σὺν ἑτέροις ἀπῆλῶν θη μοναστηρίῳ πρὸς τοῖς λέχθῆσι, καὶ ἐπὶ τῶν ὀμίῳ τῶν διαβολῶν τὸν μακεδόνιον ἐκβεβλήθη. ἐντευθῆν ἀκάθῆκα τῶ δῆμι φέρῳ.